

Pareizā Taka.

Lai kur mēs dzīvē ietu, lai ko mēs darītu, mēs vienmēr esam nolikti izvēles priekšā. Un nav noslēpums, ka ļoti bieži mēs izvēlamies nepareizo dzīves taku, kas vēlāk noved pie nožēlas un sāpēm. Tik ļoti bieži mēs vēlamies atgriezties atpakaļ un izvēlēties citu taku, bet diemžēl tas nav iespējams. Daži vairāk, daži mazāk, bet visi cilvēki uz šīs kritušās pasaules cieš un cenšas atrast veidu kā dzīvot mierā. Dzīvot tā, ka dzīve nes prieku, bet ne raizes. Tā, ka noteiktā izvēle nes augļus, bet ne salauztu dzīvi.

Tomēr, lai kā mes cenšamies izvēlēties pareizo taku, visbiežāk gadās, ka vēlāk ir gan nožēla, gan rūgtums un sevis šausmīšana, ka "nu es taču varēju... kāpēc, gan es to darīju... utt."

Un lai arī mēs esam, šķietami, iemācījušies daudzas lietas, lai arī šķietami domājam, ka tas, kam ticam ir pareizs, bet galu galā, vai esat jautājuši paši sev - "vai tas, ko domājam, kā uztveram dzīvi un kam ticam" ir taisnība; no kurienes tas nāk; kas ir veidojis manu nostāju attiecībā uz vienu vai vairākām lietām?

Šīs pasaules "dievs" ir pārpildījis pasauli ar mācībām, kas cilvēkus tur dziļos maldos. Un reliģiskās mācības bieži vien ir tās, kas ir tik ļoti izkropļojušas Dieva tēlu un Vārdu, ka daudzi no mums pat negrib to dzirdēt.

Patiesībā, cik daudzi no mums zina, kas Dievs ir? Cik daudzi no mums kalpo viskautkam; un arī Dievam, kas galu galā var izrādīties nemaz nav Dievs, ja mūsu zināšanas un rīcības nav balstītas uz Viņa tiektu? Cik daudzi no mums ir saistīti ar kaut kādu reliģiju un pat nenojauš, ka Dievs saka: "nāciet laukā no važām, kurās esat sagūstīti; esiet brīvi un izvēlaties dzīvi Manī. Izvēlaties brīvību un mieru, jo Es jau esmu jums piedēvis un pieņēmis jūs, kā savus bērnus. Nāciet pie Manis visi, kas ir smagi nolikti zem dzīves nastām un Es jūs atvieglōšu. Kalpojiet Man un Es jūs svētīšu!"

Nesakiet, ka jūs nekalpojat nekam. Katrs cilvēks uz šīs planētas kalpo kaut kam.

Pārāk, pārāk daudzi no mums dzīvo ilūzijās un aizspriedumos. Bet visas pasaules Radītājs, kas radīja debesis, zemi un tevi, un mani ieskaitot, saka: "

"Uz ceļa stājiet un raugiet, prasiet pēc mūžsena gājuma – kur ir labais ceļš? Tad ejiet pa to! Atrodiet savām dvēselēm rimtu vietu! Tikai nesakiet: mēs neiesim!" (Jer.gr.6:16).

Vai mēs lūkojamies pēc takas pa kuru iet, lai dzīvotu mierā un apmierinātībā līdz pat sirmam vecumam tā, ka ka guļot uz nāves gultas nav baiļu un nožēlas?

Dievs, kam pieder visa pasaule, viss sudrabs un zelts, saka: "Mani cilvēki tiek iznīcināti tāpēc, ka tiem trūkst zināšanu" (Hozea 4:6).

Zināšanu trūkums par to, kā pasaule ir radīta un kas ir valdnieks pār to, ir kā vēzis, kas lēnām saēd un beigās iznīcina ne vien cilvēkus, bet pat veselās nācijas. Cilvēki un tautas cieš un pat pazūd tikai zināšanu trūkuma dēļ par Dievu un Viņa teikto; vai arī tāpēc, ka viņi noraida zināšanas, kas, ja iegūtas, sniedz daudz vairāk, nekā spējam vēlēties, vai pat iedomāties. Un patiesas zināšanas nāk tikai un vienīgi no Dieva atziņas, bet ne baznīcu apmeklējuma, vai piederības kaut kādai denominācijai.

Cilvēki, kuriem vajadzētu ticēt Dievam, tic reliģijai un to izdomātajiem stāstiem. Cilvēki nepārtraukti meklē, bet neatrod, jo meklē nepareizajās vietās.

Bet Dievs saka: "Atgriežoties pie Manis un rimstot (no ticības reliģijai, no steigas, no stresa, no nepārtruktiem meklējumiem) jūs būtu glābti. Mierā un pašlāvībā uz Mani, jūs būtu vareni - bet jūs negribat !" (Jes.gr.30:15).

Un cik daudzi no mums pēc šās īsās un rūpju pilnās dzīves iet pa taku, kas ved uz mūžīgo pazudināšanu?

Jēzus vārdi ir vairāk nekā skaidri: "Cik šauri ir vārti un cik šaurš ir ceļš, kas ved dzīvībā, un tikai nedaudzi to atrod." (Mt.ev.7:14).

Cik daudzi no mums seko "šaurajam ceļam." Visiem cilvēkiem, kas dzīvo saliekti zem to smagajām nastām ir jāzina, ka Jēzus Kristus atdeva Sevi par mums visiem. Kāpēc noraidīt to, kas tiek dots kā dāvana? Viņš, Pats Dievs, nonāca lejā pie mums un sludināja mieru visiem, gan tiem, kas tālu (pagāniem), gan tiem, kas tuvu (ebrejiem). (Efez.2:17). Kāpēc ticot reliģijai, kuru Pats Dievs noraidīja, noraidīt arī to, kas var sniegt dzīvi? Vienīgā pareizā taka pa kuru iet ir Jēzus Kristus Dieva Dēls, kas atdeva Sevi par tevi un mani, lai mums būtu dzīve.

Visiem cilvēkiem ir tiesības zināt un ir jāzina Patiesība kā izrauties no garīgās tumsas, kurā tie ir turēti gadsimtiem ilgi ģimenes vai reliģisko mācību dēļ, un nākt Gaismā,

Dievs nav nevienā no reliģijām. Jēzus teica: " ES ESMU durvis – kas caur Mani ieieta, tas taps izglābts un ieies un izies, un ganības atradīs" (Jņ.ev.10:9). Un " ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība. Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu!" (Jņ.ev.11:25). Un "ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva kā vien caur mani" (Jņ.ev.14:6). Vai reliģija jūs glābj un piedāvā dzīvi? Vai jūsu labie darbi, nodomi un nepārtraukti centieni sniedz jums piedošanu un dzīvi? Nē, tikai Jēzus Kristus, Dieva Dēls.

Jo "baustība ir dota caur Mozu, bet žēlastība un patiesība nākusi caur Jēzu Kristu" (Jņ.ev.1:17).

Jo, jau pašā iesākumā "bija Vārds (Jēzus) un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Viņš bija iesākumā pie Dieva. Viss ir radies caur Viņu, un nekas, kas ir radies, nav radīts bez Viņa. Redzat nu, jūs caur Viņu un Viņā esat radīti jau no pašiem zemes eksistēšanas sākumiem.

Un tavā un manā labā šis "Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības." (Jņ.ev.1:14).

Tāpēc tagad "Viņā un caur ticību Viņam mums ir drošs prāts tā, ka varam droši nākt pie Dieva katrā dotajā dzīves momentā brīvi, bez bailēm un ar pārliecību, ka Viņš mūs vienmēr uzklausīs" (Efez.3:12).

Nu, vai te ir vieta reliģijai? Nē. Mēs varam pūlēties un cīnīties, un ticēt tam, ko reliģiju sludinātāji apgalvo, un liek jums darīt, patiesība ir tikai un vienīgi Dieva Vārdā.

Tāpēc dārgie brāļi un māsas, Jēzus asinīs mums visiem, kas tic Viņam, ir droša pieeja svētnīcai. Tas ir jauns, dzīvs ceļš, ko Viņš mums atvēris caur tempļa priekškaru, tas ir, caur Savu miesu. Mums ir augstais priesteris pār Dieva namu Jēzus. Tāpēc tuvosimies Dievam ar patiesām sirdīm pašlāvīgā ticībā, kas sniedz pārliecību; ar sirdīm, kas šķīstītas no ļaunas (vainas) apziņas, un miesu mazgājuši šķīstā ūdenī. Nelokāmi paturēsim savas cerības apliecinājumu. Jo uzticams ir Tas, kas mums to apsolījis! Būsim uzmanīgi cits pret citu, rosināsim uz mīlestību un labiem darbiem (Ebr.10:19-24).

Mums visiem vajadzētu studēt un izmeklēt ikvienu domu un mācību kam ticam, ar pilnu apziņu un sapratni, ka tas, kam ticam novedīs mūs tur, kur vēlamies būt, vai nevēlamies būt.

Katram novēlu atrast savu īsto un pareizo "dzīves taku" un lūdzu, lai Dievs skar visu to sirdis, kas vēl nezina Dievu. Jo ne piederība reliģijai ir kaut kas, ne mūsu labie darbi ir kaut kas, bet gan tikai un vienīgi attiecības ar To, kas ir radījis mūs, un pie kura mūsu gars tiks atgriezts.